

Arrest

nr. 346 417 van 8 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7b
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, en wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 2 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2026.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, in aanwezigheid van haar ouders, en haar advocaat M. KALIN loco advocaat P. LYDAKIS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 8 april 2022 dient verzoekers vader, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 september 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 283 970 van 27 januari 2023 verwerpt de Raad voor Veemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep tegen deze beslissing.

Op 19 december 2022 dient verzoekers moeder, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, een verzoek om internationale bescherming in haar naam en in naam van haar minderjarige kinderen in. Op 18 december 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 328 707 van 24 juni 2025 verwerpt de Raad het beroep tegen deze beslissing.

Op 1 augustus 2025 dient verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, als begeleide minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in samen met zijn drie minderjarige broers, J.A.O. (gekend onder rolnummer 358 240), D.A.O. (gekend onder rolnummer 358 246) en M.E.O. (gekend onder rolnummer 358 249).

Op 18 december 2025 wordt verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord, bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 16 januari 2026 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek in toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je hebt de Georgische nationaliteit en je bent van gemengde Nigeriaanse en Russische afkomst. Je bent geboren op [...] 2017 in Odessa in Oekraïne en je bent bijgevolg minderjarig. Na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne in februari 2022 vertrok je met jouw moeder T.O. (O.V. [...]) en jouw twee broers naar Georgië. Jouw vader C.U.O. (O.V. [...]) die Nigeriaan is en niet over de Georgische nationaliteit beschikt vluchtte na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne naar België. Op 13 december 2022 verliet je samen met jouw moeder en jouw twee broers Georgië en jullie vluchtten net als jouw vader naar België waar jullie aankwamen op 17 december 2022.

Jouw vader diende op 8 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in België in. Op 29 september 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake dit verzoek. Op 27 januari 2023 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Jouw vader haalde aan een vrees te hebben om ontvoerd te worden in Nigeria omdat hij lang in het buitenland verbleef. Hij vreesde ook dat zijn kinderen, jij en jouw broers, in Nigeria risico's zouden lopen omdat jullie van gemengde origine zijn.

Jouw moeder diende op 19 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in België in. Op 18 december 2024 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake dit verzoek. Op 24 juni 2025 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Jouw moeder verklaarde dat ze omwille van haar naam en de gemengde origine van haar kinderen heel moeilijk een nieuw leven kon opbouwen in Georgië. Jouw moeder slaagde er niet in een eigen woonst te vinden voor jullie. Jouw moeder moest jou en jouw broers naar een privéschool sturen omdat ze jullie niet ingeschreven kreeg in een staatsschool. Jij en jouw broers werden bovendien gepest op school en buiten school omwille van jullie afkomst. Het is daarbij enkele malen tot een fysieke confrontatie gekomen, onder meer bij een incident in een park. Jouw moeder probeerde ook een klacht in te dienen bij de politie maar dit had echter geen resultaat.

Op 1 augustus 2025 diende je een eigen verzoek om internationale bescherming in als begeleide minderjarige. In het kader van jouw verzoek verklaarde je dat er racisten zijn in Georgië en je beledigd werd omwille van jouw huidskleur. Jij en je broer werden ook een keer geslagen in een park. Je vreest bij een terugkeer naar Georgië opnieuw gepest te worden.

Ter staving van jouw verzoek legde je jouw paspoort (origineel), jouw geboorteakte (origineel), een foto van jou met een schram in het gezicht (kopie) en een medisch document (origineel) voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen op professionele en verantwoorde wijze te behandelen. Het persoonlijk onderhoud heeft ook plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. En er werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Je legde een medisch document voor waaruit blijkt dat je psychologisch opgevolgd wordt omwille van een bezorgdheid van jouw moeder omwille van het meemaken van het begin van de oorlog in Oekraïne en de mogelijke psychische gevolgen daarvan. Met betrekking tot eventuele psychische problemen kan echter worden opgemerkt dat uit jouw verklaringen bij het CGVS blijkt dat het onderhoud bij het CGVS normaal is verlopen. Nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat je niet in staat zou geweest zijn om te antwoorden op de vragen van de protection officer. Er werden bovendien ook geen opmerkingen gemaakt over een eventueel onvermogen om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud, noch op het einde van dit gesprek, noch bij de notities van het persoonlijk onderhoud, door jou of jouw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je haalde aan dat er racisten zijn in Georgië en je uitgescholden werd in Georgië omwille van jouw huidskleur. Je verklaarde ook dat je, samen met je broers, eens werd geslagen in een park (O., CGVS, 18.12.2025, p. 4-5). Dit zijn dezelfde feiten die ook werden aangehaald door jouw moeder in haar verzoek om internationale bescherming. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die je voorlegde wijzigen niets aan voorgaande appreciatie. Jouw paspoort en jouw geboorteakte bewijzen jouw identiteit die niet ter discussie staat. De foto van jou met een schram in het gezicht zegt ons helemaal niets over de context waarin de verwonding is opgelopen. Jouw medisch document is een indicatie voor psychische moeilijkheden die an sich ook niet in vraag worden gesteld door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4, 57/6, §3, eerste lid, 6° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van een kennelijke beoordelingsfout.

In een eerste middelonderdeel werpt verzoeker op dat hij in Oekraïne is geboren en slechts enkele maanden in Georgië heeft gewoond, dat hij aldus geen banden heeft met Georgië. Hij meent dat dit een specifieke omstandigheid is die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigt. Verder merkt hij op dat hij tot een taalminderheid behoort, hij is namelijk Russischsprekend, en van gemengde afkomst is. Verwijzend naar de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 12 februari 2025 stelt verzoeker dat de situatie van minderheden in Georgië problematisch en zorgwekkend is. Tot slot citeert verzoeker uit een arrest van de Raad

In een tweede middelonderdeel werpt verzoeker op dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn psychologische kwetsbaarheid en met de mogelijke verslechtering van zijn psychische gezondheidstoestand in geval van terugkeer naar Georgië, de omstandigheden waarin zijn psychische aandoening in Georgië wordt gehandeld. Verzoeker verwijst naar het psychologisch verslag van 20 oktober 2025 waarin zijn psychotherapeute, die hem vanaf juli 2025 opvolgt, stelt dat verzoeker een grote psychologische kwetsbaarheid vertoont en aangepaste begeleiding nodig heeft. Verzoeker verwijst ook naar het OSAR-rapport over de situatie inzake de geestelijke gezondheidszorg in Georgië. Bij de beoordeling van de toegang tot de geestelijke gezondheidszorg moet bovendien rekening worden gehouden met het feit dat verzoeker tot de Russischsprekende taalminderheid behoort en van gemengde afkomst is. Tot slot citeert verzoeker omstandig uit een arrest van de Raad.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- Psychologische verslag inzake verzoeker van 20 oktober 2025;
- Verslag van OSAR, “*Géorgie: système de santé et accès aux soins*”, van 31 januari 2024.

3. Aanvullende nota

Ter terechtzitting op 28 april 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, met volgende stavingstukken:

Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- Mail van Tolerance and Diversity Institute (TDI) van 12 januari 2026;
- Psychologische verslag inzake verzoeker van 26 april 2026.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “*De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.*” (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, “*Practical Guide on Subsequent Applications*”, december 2021, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van

de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

5.4. Op 13 december 2022 diende verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van haar vergezellende minderjarige kinderen werd ingediend. Ze voerde een vrees aan omwille van de gemengde (Nigeriaanse-Russische) origine van haar kinderen. Op 18 december 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 328 707 van 24 juni 2025 bevestigde de Raad deze beslissing. Deze beslissing van verzoekers moeder is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Inzake de vrees omwille van de gemengde origine van haar kinderen is de definitieve beslissing van verzoekers moeder gebaseerd op volgende pertinente motieven:

(i) Uit de beschikbare landeninformatie (*COI Focus Georgië – Algemene situatie*) blijkt dat er geen sprake is van groepsvervolgung van personen van gemengde (Afrikaanse) origine; Een individuele vrees dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt, waarin verzoekers moeder niet is geslaagd; Het geheel van de door haar aangehaalde feiten waarvan haar kinderen het slachtoffer werden, hoe laakbaar ook, zijn niet dermate ernstig, systematisch en ingrijpend om als vervolging of ernstige schade te kunnen worden beschouwd;

(ii) Uit de beschikbare landeninformatie (*COI Focus Georgië – Algemene situatie*) blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; Verzoekers moeder toont niet in concreto aan dat zij en haar gezin geen beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

5.5. Op 1 augustus 2025 dient verzoeker als begeleide minderjarige, in eigen naam, een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker voert een vrees voor vervolging aan omwille van zijn gemengde (Nigeriaanse-Russische) origine. Op 16 januari 2026 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk en motiveert op basis van volgende pertinente vaststellingen terecht dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je haalde aan dat er racisten zijn in Georgië en je uitgesloten werd in Georgië omwille van jouw huidskleur. Je verklaarde ook dat je, samen met je broers, eens werd geslagen in een park (O., CGVS, 18.12.2025, p. 4-5). Dit zijn dezelfde feiten die ook werden aangehaald door jouw moeder in haar verzoek om internationale bescherming. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die je voorlegde wijzigen niets aan voorgaande appreciatie. Jouw paspoort en jouw geboorteakte bewijzen jouw identiteit die niet ter discussie staat. De foto van jou met een schram in het

gezicht zegt ons helemaal niets over de context waarin de verwonding is opgelopen. Jouw medisch document is een indicatie voor psychische moeilijkheden die an sich ook niet in vraag worden gesteld door het CGVS.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek om internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

5.6. Na lezing van het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast, in navolging van de commissaris-generaal, dat waar verzoeker zich verlaat op dezelfde gronden die zijn moeder reeds aanhaalde ter staving van haar beschermingsverzoek, met name een vrees voor vervolging of ernstige schade omwille van zijn gemengde (Nigeriaanse-Russische) origine, en waarvan de beoordeling reeds definitief is, verzoeker geenszins eigen feiten aanbrengt, laat staan eigen feiten die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

5.7. Waar verzoeker in het verzoekschrift een vrees voor vervolging of ernstige schade opwerpt omdat hij geen banden heeft met zijn land van herkomst omdat hij daar slechts enkele maanden heeft gewoond, laat hij geheel na deze vrees concreet te onderbouwen.

5.8. Waar verzoeker in het verzoekschrift een vrees voor vervolging of ernstige schade opwerpt omdat hij tot de Russischsprekende minderheid van Georgië behoort, beperkt hij zich opnieuw tot het louter poneren van een vrees zonder deze concreet te onderbouwen. Uit de *“COI Focus, Georgië – Algemene situatie”* van 12 februari 2025, waarnaar verzoeker in het verzoekschrift verwijst, blijkt ook niet dat er in Georgië sprake is van systematische en wijdverspreide vervolging van etnische minderheden.

5.9. Tot slot werpt verzoeker in het verzoekschrift op dat zijn psychologische problemen onvoldoende zijn onderzocht door de commissaris-generaal. Hij verwijst naar de psychologische verslagen die hij bij zijn verzoekschrift en bij aanvullende nota heeft neergelegd en vreest voor een mogelijke verslechtering van zijn psychische gezondheidstoestand in geval van terugkeer naar Georgië en voor een gebrek aan adequate behandeling in Georgië.

Wat betreft de psychologische problemen van verzoeker, die op zich niet in twijfel worden getrokken, merkt de Raad op dat deze in principe niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, ressorteren, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad verwijst in dit verband naar de geëigende procedure, vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, op basis waarvan een vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, een machtiging tot verblijf in het Rijk kan aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt immers dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zo stelt het Hof: *“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd. Gelet op een en ander moet artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83 aldus worden uitgelegd dat de daarin omschreven ernstige schade niet ziet op een situatie waarin onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals die welke zijn bedoeld in de in het hoofdgeding aan de orde zijnde wettelijke regeling,*

die een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt mogelijkwerijs ondergaat in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, het gevolg zijn van het ontbreken van adequate behandeling in dat land, zonder dat hem medische zorg opzettelijk wordt geweigerd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, *M.P.*, § 51).

Uit bovenstaande rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit de gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. In casu toont verzoeker niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het rechtsplegingsdossier, dat de Georgische overheden of hulpverleners verzoeker opzettelijk de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij als Georgisch staatsburger op intentionele en gerichte wijze medische behandeling zou worden ontzegd of hem opzettelijk toegang tot medicamenteuze ondersteuning zou worden geweigerd. Hij maakt derhalve niet aannemelijk dat er bij terugkeer naar Georgië een reëel risico bestaat dat hem opzettelijk de benodigde medische zorgen worden ontzegd of geweigerd of dat hem intentioneel geen toegang zal worden verleend tot de benodigde medische behandeling.

Dat de behandeling in zijn land van herkomst, Georgië, niet voldoet aan zijn verwachtingen of aan hetgeen zijn gezondheidstoestand noodzaakt, kan te wijten zijn aan verschillende factoren en houdt op zich geen verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In de mate dat kan worden aangenomen dat er een kwaliteitsverschil mogelijk is tussen de gezondheidszorg in België en Georgië, houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De eventuele tekortkomingen van het Georgische gezondheidsstelsel vallen an sich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, maar kunnen wel worden voorgelegd in het kader van een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Waar in het verzoekschrift verder nog wordt verwezen naar een rapport van OSAR van januari 2024 in verband met barrières bij de toegang tot de geestelijke gezondheidszorg, waaronder overbelasting en bevraging van psychiaters en vooral medicamenteuze behandeling, wijst de Raad erop dat dit niet wordt ontkend, maar dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in de geestelijke gezondheidszorg in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in Georgië werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

5.10. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de arresten van de Raad nr. 301 450 van 15 februari 2024 (dit arrest dateert echter van 13 februari 2024) en nr. 282 458 van 22 december 2022 onderstreept de Raad dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag liggen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. De Raad merkt zelfs op dat de Nederlandstalige passages die zogenaamd uit deze arresten worden geciteerd in het verzoekschrift, geenszins terug te vinden zijn in de desbetreffende (Franstalige) arresten nr. 301 450 en nr. 282 458. Het citeren van onjuiste rechtspraak in een verzoekschrift getuigt van een grove onzorgvuldigheid in hoofde van verzoekers raadsman.

5.11. De bij aanvullende nota neergelegde mail van TDI (Tolerance and Diversity Institute) van 12 januari 2026 waarin wordt gesteld dat zij hun kantoor omwille van de actuele Georgische regelgeving inzake ngo's hebben gesloten en momenteel vrijwel niet operationeel zijn maar waarin zij evenwel nog bevestigen dat de situatie voor minderheden in Georgië nog steeds dezelfde is als de voorgaande jaren, is van algemene aard en brengt geen concreet element aan dat de pertinente motieven van de bestreden beslissing kan weerleggen of in een ander daglicht kan plaatsen.

5.12. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

5.13. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming zoals voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet is om deze reden niet dienstig.

5.14. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht of een kennelijke beoordelingsfout kan niet worden aangenomen.

5.15 Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5.16. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de beroepen van verzoekers minderjarige broers, J J.A.O. (gekend onder rolnummer 358 240), D.A.O. (gekend onder rolnummer 358 246) en M.E.O. (gekend onder rolnummer 358 249), eveneens werden verworpen door de Raad.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS